

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΕΡΕΥΝΗΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝΚΑΟΥΤΗΤΗΣ ΚΟΝΕΤ

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΣ ΕΝΑΤΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ

1951

Ε.Υ. Δ. της Κ.τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ

ΕΤΟΣ ΚΕ'—1951
ΤΟΜΟΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1951

ΤΕΥΧΟΣ 583

ΕΝΑ ΕΡΓΟ ΚΑΙ ΤΡΕΙΣ ΓΕΝΙΕΣ

Ἐμείναμε καὶ πάλι πιστοὶ στὴν παράδο-
ση τῶν ἀφιερωμάτων μας κ' ἔχουμε ἓνα
πρῶτο κέρδος : Ἀφήσαμε νὰ περάσουν δέκα
μῆνες ἀπὸ τὸ θάνατο τοῦ Γεωργίου Δρο-
σίνη καὶ τώρα βλέπουμε ὀλόκληρο τὸν ποιη-
τὴ πὺ θέλουμε νὰ τιμήσουμε, ὄχι μόνο τὸ
γέροντα τῶν ἐνενήντα δύο χρόνων καὶ τὴν
ὑψηλὴ κορυφὴ τῆς ζωῆς του, κὶ ἀκοῦμε κα-
θαρῆ τὴ φωνή του, μακρὰ ἀπὸ τοὺς ἐπικη-
δειοὺς λυγμοὺς καὶ τὶς ὑπερβολὰς τῶν φί-
λων.

Ὁ Γεώργιος Δροσίνης πέθανε στὶς 3 Ἰα-
νουαρίου 1951, ἔμεινε ὅμως, καὶ θὰ μείνει
πολὺ ἀκόμα, μορφὴ σεβαστὴ, πὺ προκα-
λεῖ θαυμασμοὺς ἀλλὰ καὶ δίνει ἀφορμὴ σὲ
εὐρύτερες κριτικὰς διαπιστώσεις, πὺ μπο-
ρεῖ νὰ ἱκανοποιοῦν ὅσους ξαίρουν πὺς ὅ,τι
κρίνεται ἔχει ἀντοχή, δηλαδὴ ἀξίζει νὰ ὑπο-
λογίζεσαι, μὰ καὶ νὰ ἐνοχλοῦν ἐκείνους
πὺ παρεξηγοῦν τὶς ὑπηρεσίαις τῆς κριτικῆς
καί, εἰδικότερα, δὲν ἔχουν καταλάβει ὅτι τὰ
ἀφιερῶματα τῆς «Νέας Ἐστίας» εἶναι κρι-
τικὰς συνθέσεις ἐντελῶς ἐλεύθερες ἀπὸ φι-
λικὰς ὑποχρεώσεις κὶ ἀπ' ὅλα ἐκεῖνα τὰ δε-
σμὰ πὺ ἐπιβάλλουν ὅποιοι θέλουν νὰ πε-

ράσουν στὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα τοὺς λο-
γῆς-λογῆς συμβιβασμοὺς τῆς κοινωνικῆς
ζωῆς. Πνευματικὴ προσφορὰ προσπαθοῦμε
νὰ κάνουμε μὲ τὰ μικρὰ καὶ τὰ μεγάλα ἀ-
φιερῶματα πὺ ἐγκαινιάσαμε ἐδῶ καὶ εἴ-
κόσι χρόνια, ὄχι κοσμικὴ κίνηση νὰ ὀργα-
νώνουμε κάθε φορὰ πὺ εἶναι ἀνάγκη νὰ
συγκεντρῶνται καὶ νὰ συνεργάζονται στὶς
σελίδαις μας πολλοὶ πνευματικοὶ ἄνθρω-
ποι γὰ νὰ πανηγυρίσουν ἓνα σημαντικὸ
γεγονὸς ἢ νὰ τιμήσουν τὴ μνήμη ἑνὸς
συναδέλφου πὺ ἦρθε ἢ ὄρα ὀριστικὰ
νὰ κριθεῖ,— ἀν ὑπάρχει κρίση ὀριστικὴ
γὰ τὶς πνευματικὰς ἀξίαις πὺ σπανιό-
τατα μένουν ἀμετακίνητες μέσα στὸ χρό-
νο καὶ στὶς ρευστὰς προτιμήσεις τῶν ἄν-
θρώπων.

Εἶναι, λοιπόν, ὁ Γεώργιος Δροσίνης ὀ-
λόκληρο κεφάλαιο τῆς πνευματικῆς μας
ζωῆς, πὺ ἡ προσεκτικὴ μελέτη του πολλὰ
ἔχει νὰ μᾶς διδάξει. Ὁ ποιητὴς τοῦ «Θὰ
βραδυάζη» καὶ ὁ ἀφηγητὴς τῆς «Ἐρσης»
ἔχουν πὰ αὐτὴν ἢ ἐκείνη τὴ θέση στὴ λο-
γοτεχνία μας. Ἀλλὰ ἡ παρουσία τοῦ Δρο-
σίνη στὴν ἐθνικὴ ζωὴ εἶναι ἄλλη μὰ κατα-

βολή, πού τόν ύψώνει σέ κεντρική μορφή μιᾶς ὀρισμένης ἐποχῆς. Θά ἐξεταστοῦν καί θά ἀξιολογηθοῦν ὅλ' αὐτά στίς σελίδες πού ἀκολουθοῦν. Ἀλλά καί πάλι ὄχι ἀπό μιᾶ μόνο σκοπιά. Τρεῖς γενιές θά ποῦν τὸ λόγο τους στό ἀφιέρωμα τοῦτο. Καί κάθε μιᾶ θά δώσει, μαζί μὲ τὰ κριτήριά της, καί τὴν εὐαισθησία, τίς ἀξιώσεις καί τὴ στάθμη τοῦ πολιτισμοῦ μιᾶς ἐποχῆς. Ἐτσι ἀξίζει νὰ κριθεῖ ὁ Γεώργιος Δροσίνης, ὁ ποιητὴς τοῦ

1878 καί ἡ σεβαστὴ μορφή τοῦ 1951. Ὁχι μὲ ἔρευνα στὴν ἐπιφάνεια, ἀλλὰ μὲ καθορισμὸ τῆς προσφορᾶς του καί τῆς εὐθύνης του. Γιατὶ ὁ Γεώργιος Δροσίνης δὲ στάθηκε ἀπομονωμένη μονάδα. Εἶχε ἐπίδραση στὸν καιρὸ του, εἶχε στενὴ ἐπαφή μὲ τὸν Ἑλληνικὸ κόσμον καί, γιὰ μιὰ τουλάχιστον πλευρὰ τοῦ πνευματικοῦ μας πολιτισμοῦ, πρέπει νὰ κάμει τὸν ἀπολογισμὸ του στό τεῦχος πού τοῦ ἀφιερώνουμε.

ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ

Ὁ Δροσίνης κόβει ἀγριοβιολέτες στὸ Παλιὸ Φάληρο.